

" Πατσάν'έθελνεν νά έτρωεν "

Διαβολισμένος κ'έτον.Χρόνια έζηνεν σ'έναν χωρίον τῆ Τραπεζούντας. Έγέντον πενήντα χρονῶν καί σῆν πολιτείαν ξάψ κ'έπῆεν. Έγεννέν,έζησεν κι'έτράνυνεν απέσ'σό χωρίον άτ.

"Έκουεν άς σόν εΐναν καί άς σόν άλλον τῆ πολιτείας τά καλά καί πάντα έλεεν,πώς,δνταν έπορεΐ,θά πάη σῆν Τραπεζούνταν,νά έλέπ'τά καλά τῆ πολιτείας καί πρό πάντων νά τρώη πατσάν'..."

Τό σωστόν νά λέγωμε,ό χωρέτες άτός τιδέν άς σά καλά τῆ πολιτείας κ'έξέλεφεν.Μανάχον γιά τήν πατσάν'έλύουτον ἠ καρδία τ'καί έτσαφίουτον τό στομάχιν άτ.Γιά τ'άτό τήν πατσάν,πολλά έκσεν νά λέγνε.Μαερεμένα ζοῦ κιφάλια,ποδάρια καί κοιλλιας καί τό ζομόπον άθε μαῦρον-μαῦρον καί πολλά νόστιμον.Καί γιά τό ζυδ'καί τό σκόρδον,πού βάλνε απέσ',ζατίμ ξάψ μ'έρωτῆς...

Γιά τήν πατσάν καί μόνον,ό χωρέτες,τίναν εΐπαμε,έναν ἠμέραν,σά πενήντα χρόνια άπάν',ένατῆβεν σῆν Τραπεζούνταν.

"Έσέβεν σῆν πολιτείαν απέσ'.Η Τραπεζούντα έμορφον.λίλια καλά όλδερα τ',τρανά οσπίτια,μαγαζία καί έναν σειρίν άλλα,άμαν ό χωρέτες ό νοῦς άτ σῆν πατσάν.Εΐχεν άκουστά,πώς σῆν Τραπεζούνταν έφτῶν'καλόν πατσάν.

Τέλος πάντων,ό χωρέτες έσκάλωσεν νά έρωτῆ γιά τήν πατσάν. Έσέβεν πρῶτα απέσ'σ'έναν ὑφασματοπωλεΐον,έμορφον μαγαζίν...

- "Αδ'άπέσ'ἠμπορεΐ νά πουλούν'τήν πατσάν,εΐπεν....Καλημέρα σουν.έγώ θέλω νά τρώω πατσάν...."Έρθα σ'έσέτερον τό μαγαζίν...

"Έχπαράγαν οι ὑφασματοπώληδες:

- Πατριώτη,εΐπαν άτον,σδ,ὑφασματοπωλεΐον απέσ'πατσάν άραεύ'ς;

"Ο χωρέτες έξέβεν άς σδ ὑφασματοπωλεΐον,έπῆεν κάθεν μερέαν κι'έπ'έκεΐ έσέβεν σ'έναν φαρμακεΐον απέσ'.

- "Αφεντικόν,εΐπεν σόν φαρμακοποιόν,θά δῆς με καί τρώω πατσάν.θά πλερώνω σε όσον θέλ'τς.

- "Έτελέθεν ἠ πατσά μουν,άργός έρθες."Έσπασεν πλάγιαν ό φαρμακοποιόν....

Στεναχωρεμένος ό χωρέτες,άμαν χωρίς νά χάν'τήν έλπίδαν άτ,έπροχώρεσεν. Έσέβεν σ'έναν τό μαγαζίν,έξέβεν άπρακτος,ξάν έσέβεν σ'έναν άλλο καί όλεν τά ὑστερνά έσέβεν απέσ'σ'έναν τσαγναράδικον.Μανάχον σά πατσατσίδικα καί σά μαγειρεΐα απέσ'κ'έσέβεν. "Αμαν,ὑφασματοπωλεΐα,φαρμακεΐα,διαφορα γραφεΐα,ξυλάδικα,έναν όπισ'κ'έφέκνεν,σ'όλα απέσ'έσέβεν.

"Ονταν έσέβεν απέσ'σδ τσαγναράδικον,πολλά νεγνισμένος έτον καί κάμποσον στεναχωρεμένος. Έγροΐσεν,πώς σέ τσαγναράδικον απέσ'έμπαίν'άμαν έθέλεσεν νά έρωτῆ τόν κουντούρατσην (τσαγιάρην) ,πού κειά πουλοῦνε άτό τό άφορισμένον τήν πατσάν.

- "Ακσον κουντούραση, θέλω νά λές με, ποῦ κενά ποῦ κούν' τήν πατσά;
'Ελάστα άτουκές δλα τά μαγαζία. "Αλλ' εἶπανε με κ' ἔχνε, ἄλλ' ἔτελέθεν.
'Ας σό χωρίον ἐκατῆβα μανάχον γιά τ' άτό. Γιά τήν πατσάν καί μόνον ἔρ-
θα σήν Τραπεζούνταν....

'Ο τσαγκάρης ἔγροιλξεν τῆ χωρέτε τά παθήματα. Πασκαρᾶς ἔτον καί ἄς
σόν θεόν άτ ξάτ κ' ἔφεβέθεν. "Θέλεσεν νά παίξ' ἐκεῖνος πά μέ τόν χιλιά-
κλερον τόν χωρέτεν, τῆ πατσᾶς τόν καμένον.

- "Ακσον πάτριώτη, τήν πατσάν σήν Τραπεζούνταν ἐγώ πουλῶ άτο.
'Εταλαιπωρέθεσ ἀπέσ' σήν πολιτείαν, ἄμαν τά ὕστερνά εὔρες τό μαγαζίν
τῆ πατσᾶς. 'Εγώ θά δίλω σε καί τρώς πατσάν.

'Ο χωρέτες κ' ἔξερην πώς νά εὐχαριστᾶ τόν κουντούρασην.

- Δηλαδῆς, ἐσύ πουλεῖς τήν πατσάν; Τήν πλάση σ'. Καί ἐγώ ἐβασανίουντι
πέντε ὥρας:....

- Καί βέβαια ἐγώ, ὁ ξακουσμένον ὁ τσαγκάρης τῆ Τραπεζούντας, πουλῶ
τήν πατσάν. Κάθηκα εὐλογημένε ἄνθρωπε, κάθηκα καί ἄς δίλω σε καί φᾶ πα-
τσάν. Κρῖμαν, κρῖμαν! Δηλαδῆς, κ' ἔξερνες, πώς τήν πατσάν ἐμεῖς οἱ τσαγκά-
ρηδες ἐφτάμ' άτο;....

Νά μή πολυλογοῦμ' άτα, ἐκάτσεν ὁ χωρέτες ἀπέσ' σό τσαγκαράδικον καί
ὁ καταστηματάρχης ἔθέκεν ἐμπροστά τ' ἕναν ἔτρανόν τσουκάλ' μέ ἕναν σει-
ρίν πετσία, μικρά πετσία, καί μαῦρον πετσί ζομίν. "Εθέκεν ἐμπροστά τ',
δηλαδῆς, τό τενεκεδόπον, ὅθεν ἀπέσ' εἶχεν τά παλιά τά πετσόπα σήν ἀνάλι-
σιν.

"Εθέκεν άτον καί ἕναν κουτάλ' καί ὁ χωρέτες ἐσκάλωσεν νά τρώη.
"Ἐτρωεν μέ πολλά ἔρηξιν. Πεινασμένος ἔτον ὁ μαυράχαρον καί τῆ πατσᾶς
πολλά ἀρωθυμιαμένος.

Σίτια ὁ χωρέτες ἔτρωεν, ὁ τσαγκάρης ἐρώτανεν άτον.

- "Ἐν ἔμορφον ἠ πατσά μ' ;

- "Ἐμορφον ἔν, ἔλεεν ὁ χωρέτες καί ἐξακολούθανεν τό φᾶσιμον.

"Ἄμαν κᾶτ' ἄς λέγω σας: 'Ο χωρέτες τό ζομίν ἔμορφα ἐρούφιζεν, πολλά
μέ τήν ἔρηξιν. "Ἄμαν μέ τά κ ρ έ α τ α ξάτ κ' ἐπένηεν καλά. "Επαίρνεν
ἕναν κομμάτ' κρέας.... ἐμάσανεν άτο ὀλίγον κί' ἐπ' ἐκεῖ ἔκλωθεν άτο ὀ-
πισ', ἐβάλνεν άτο ξάν ἀπέσ' σό πιάτον, σό τσουκάλ'. "Ατό ἠ δουλέια κά-
μποσον ἐκράτεσεν. "Ολα τά κ ρ έ α τ α ἐμάσεσεν, ἄμαν ἕναν κ' ἔφαεν.
Τό ζομίν ὄλεν ἐρούφιξεν:....

"Ἐφαεν καί ἐγλύτωση ὁ χωρέτες. "Ἄμον κύριος, σάν ἔτελεωσεν, ἐρώ-
τεσεν τόν τσαγκάρην:

- Πόσον θά πλερώνω;....

- Πέντε παράδες, εἶπεν άτον, ὁ τσαγκάρης.

- "Ἄρ νά τα, εἶπεν ὁ χωρέτες, ἄμαν νά μή ἔθαρρῆς, πώς εἶδες με χωρέ-
τεν καί ἐπόρεσες νά γελαῶς με;.... "Ἡ πατσά σ' ἄφετον ἔτον, ἄφετοοοοο....